

§ 293.

Sager, i hvilke den heromhandlede Retsforfølgning anvendes, behandles uden Hensyn til Genstandens Værdi ved Underret efter de oven for i Kap. XXIV givne Regler, hvorved dog bliver at bemærke, at Dommeren er pligtig at drage særlig Om-
sorg for, at Sagen fremmes med den størst mulige Hurtighed.

§ 294.

Naar Sager af heromhandlede Beskaffenhed indankes for Landsret, er det en Selvfølge, at Proceduren for denne ikke kan omfatte andet, end det, som i Henhold til ovenstaaende Regler kunde gøres gældende for Underret.

Kapitel XXVI.

Ægteskabssager samt Sager, hvorunder Arvingers søge sig en bortbleven Persons Formue tilkendt.

§ 295.

Sager angaaende et Ægteskabs Ugyldighed og Opløsning blive at behandle efter de almindelige for Underretsproceduren gældende Regler med de neden for givne nærmere Bestemmelser ved Underretten for det Sted, hvor Sagsøgte har Bopæl eller Opholdssted, eller, dersom Sagsøgte har forladt Landet, eller det ikke vides, hvor Sagsøgte er, hvor denne sidst havde Bopæl eller Opholdssted her i Riget.

§ 296.

Dersom Sagsøgte ikke under Sagen giver Møde ved antagen Sagfører, har Sagsøgeren at andrage paa, at der af Retten maa blive beskikket Sagsøgte en Forsvarer. Forsømmes dette, afvises Sagen.

Salæret til den for Sagsøgte beskikkede Forsvarer paalægges det offentlige, hvor det ikke paalægges Sagsøgeren som tabende Part at udrede det.

§ 297.

Retten kan uden Hensyn til, om Modparten begærer det, paalægge Sagsøgeren at fremstille sig til Afhørelse under Domsforhandlingen og der under Ed at besvare de Spørgsmaal angaaende Sagens Genstand, som Retten maatte gøre. Ugrundet Undladelse heraf eller Vægning herved har til Følge, at Sagen afvises.

§ 298.

Ligeledes kan Retten, hvis Sagsøgte bør eller opholder sig i Riget, paalægge denne at fremstille sig til Afhørelse under Domsforhandlingen og der under Ed besvare de Spørgsmaal angaaende Sagens Genstand, som gøres af Retten. Ugrundet Undladelse af at møde eller Vægning ved at svare medfører dog kun Virkning efter § 299, 2det Punktum.

§ 299.

Indrømmende Procéserklæringer fra Sagsøgtes Side have ikke Virkning som bindende Grundlag for Stridsspørgsmaalets Indhold og Omfang, men der kan alene